

DET KONGELIGE FORNYINGS-,
ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENT

Rundskriv

Til prester, vigslede diakoner, kateketer og kantorer i offentlig kirkelig stilling i Borg bispedømme, prostene i de øvrige bispedømmene, rektorene ved de praktisk-teologiske seminarer og teologiske professorer som er medlem av Den norske kirke

Nr.
P-5/2011

Vår referanse
2011001122 -

Dato
18.05.2011

Utnevning av biskop i Borg

I anledning forestående utnevning av biskop i Borg bispedømme anmodes De om å gi stemme til tre personer i prioritert rekkefølge som De anser mest skikket til å bli utnevnt. Borg bispedømmeråd har i møte 10. mai 2011 nominert følgende kandidater:

Personalsjef Ørnulf Axel Elseth
Sokneprest Anne-May Grasaas
Generalsekretær Atle Sommerfeldt
Avdelingsdirektør Paul Erik Wirgenes

Kandidatene er nevnt i alfabetisk orden. Deres vita følger vedlagt. Bispedømmerådets forslag er ikke bindende for de stemmeberettigede. Det er også adgang til å stemme på biskoper i embete.

Deres stemme sendes som vanlig brev direkte til **Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Postboks 8004 Dep., 0030 Oslo** så tidlig at den kan være i departementet innen **1. juli 2011**. Brevet vil bli unntatt offentlighet.

Med hilsen

Thom M. Rafoss e.f.
fung. ekspedisjonssjef

Torbjørn Backer Hjorthaug
avdelingsdirektør

Vedlegg

Selvpresentasjon; Ørnulf Axel Elseth

Personalialia:

Navn: Ørnulf Axel Elseth
Adresse: Ørneveien 53, 1640 Råde
Født: 15. oktober 1952
Sivil status: Gift, 3 barn

Utdanning:

Utdanningssted: Det teologiske Menighetsfakultet
Hovedkarakter: Laudabilis

Etter- og videreutdanning:

1976: Studier ved Augustana Hochschule, Neuendettelsau
1985: Studieprosjekt "Missionarische Doppelstrategie VELKD"
2002: Studieprosjekt "Medarbeidersamtalen som ledelsesverktøy"

Arbeidspraksis:

1978: Marineprest i Horten
1979-1986: Sokneprest i Varteig, Borg bispedømme
1987-1992: Stiftskapellan I/ Rådgiver for Borg biskop
1993-2001: Generalsekretær i Norges KFUK-KFUM
2001-2009: Domprost i Bergen
2010- : Personalsjef i Borg bispedømme

Tillitsverv- engasjement:

1981-1993: Oppnevnt av Fylkesmannen i Østfold som medlem av Den reisende kontrollkomisjon for psykisk helsevern i Østfold
1984-86: Medlem av Borg stiftsstyre, Den norske kirkes presteforening
1987-1995: Medlem av (fra 1989 leder) av Kirkens Undervisningsråd
1993-95: Medlem av styret for OF (fra 1994-95 leder)
1995-2004: Medlem av Forstanderskapet på MF (varaordfører 1998-2001)
1999-2001: Medlem av Kommunestyret i Ås kommune
1999-2001: Medlem av Hovedutvalg for Oppvekst og Kultur i Ås kommune
1995-2001: Medlem av Representantskapet i Bibelselskapet
2002-2007: Medlem av Representantskapet i Norges Kristne Råd
2002-2010: Medlem av Hovedstyret for Stiftelsen Bergen Diakonissehjem. Leder av samme styre fra 2009-2010. (Herunder også medlem av styrene for Haraldsplass Diakonale Sykehus, Haraldsplass Diakonale Høgskole og Games Ungdomssenter)
2006-2010: Medlem av Styringsgruppen for "Senter for Livsmestring." (Jølster og Bergen)
2003-2009: Styreleder for Domkirkehjemmet, Bergen.
2007-2009: Medlem av Styret for Bymisjonssenteret, Kirkens Bymisjon Bergen
2010-: Medlem av Styret for Praktisk teologisk Seminar (PTS), UIO

Faglige publikasjoner:

For Kirkerådet og menighetsskolene: Kristne grunnbegreper

For Kirkerådet og NKS (sammen med Paul Leer Salvesen): "Kristen tro i dag" – en troslære for voksne

For Kirkerådet og NKS: Lærerveiledning til "Kristen tro i dag."

For Verbum: Bidragsyter til "Hverdag – søndag – hverdag."

Annet:

2005: Nominert som bispekandidat i Borg

2008: Nominert som bispekandidat i Bjørgvin

Spørsmål til kandidatene:

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgave?

Å være biskop er å bli betrodd et svært viktig lederansvar i Kirken. For meg handler dette lederansvaret om:

- Å sette mot i medarbeidere
- Være en konstruktiv samtalepartner og rådgiver
- Være en leder som peker ut retning og holder Kirken sammen
- Være en uredd forsvarer av kristen tro i det offentlige rom

Som leder har biskopen ulike roller og funksjoner.

- Biskopen er den øverste leder av prestedetjenesten i bispedømmet. I det ligger at biskopen har et arbeidsgiveransvar for prestene. Her er noe av det viktigste å legge til rette for gode rammer rundt prestedetjenesten.
- Som leder har biskopen ansvar for menighetene – både kirkelig tilsatte og øvrige medarbeidere. Det er et ansvar som handler om å oppmuntre og rettlede og få både ansatte og frivillige til å "dra sammen."
- I dagens flerkulturelle norske samfunn har biskopen som leder i Kirken også et ansvar for å være en tydelig røst i det offentlige rom. Både som apologet for kristen tro og som profetisk røst når menneskeverdet blir krenket.

Mitt ideal som leder, er gartneren.

Det som først og fremst avgjør om en gartner er dyktig, er hvordan det ser ut rundt omkring i den hagen han har ansvar for. Mitt mål er at medarbeidere kan få mulighet til å bruke sine sterkeste sider i arbeidet hos oss. Som leder ønsker jeg å være tydelig og klar på det som er viktig, og romslig og raus på det som det godt går an å være uenige om.

2. Hva er kirkens hovedutfordring i dag og i tiden framover slik du ser det?

Kirkens viktigste oppgave er å forkynne Jesus Kristus på en slik måte at mennesker opplever det kristne budskapet nært og relevant for egen hverdag. Mitt ønske er en Jesusbegeistret kirke som bruker sine ressurser på det viktigste, formidler håp og setter mot i folk.

Min visjon for Kirken er bygget opp rundt ordene fra **Johannes 14,1-6**: "Ett hus – mange rom." Å være en sann kirke handler om å våge å stå for noe. Det er å tro at i en verden hvor det aller meste forandres, så finnes det noe som er det samme til alle tider og på alle steder. Slik Jesus selv sa: "Jeg er veien, sannheten og livet." (Joh.14,6) Men like viktig: Forskjeller er flott. Det er ulikhetene som gjør livet spennende. Min visjon er en fargerik kirke hvor ulike mennesker kan finne sin plass. Mitt mål er en inkluderende kirke som langt dristigere våger å regne med mennesker og utfordre til medarbeiderskap. "I min Fars hus er det mange rom." (Joh.14,2)

Det er min overbevisning at slaget om vår Kirkes framtid særlig står på 3 områder:

- En livsnær og involverende gudstjeneste
- Et levende kristent bame- og ungdomsarbeid
- En troverdig diakoni

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder i bispedømmet?

Både som prest og biskop utøves åndelig lederskap først og fremst gjennom forkynnelse, rådgivning og samtale. Dette ønsker jeg å prioritere. Mitt utgangspunkt er at jeg har tro på det vi står for som Kirke og tro på medarbeiderne i Borg bispedømme.

Som biskop ønsker jeg å legge til rette for strategisk lederskap gjennom prostene. Det er mitt mål å utnytte de møtepunkter som allerede finnes mellom biskop, bispedømmekontor og proster. Sentralt i biskopens åndelige lederskap står visitasene. De gir en særlig mulighet for biskopen til å være med og styrke det lokale arbeidet. Det viktigste arbeidet er alltid det som skjer lokalt!

Som åndelig leder er det mitt mål å legge til rette for en bærekraftig tjeneste for prestene. Det betyr at jeg ønsker å prioritere etter- og videreutdanning, åndelig veiledning og ABV. Som åndelig leder er det et mål for meg å legge til rette for at hver enkelt medarbeider får mulighet til å utnytte egne evner og nådegaver.

4. Hva vil være ditt særlige bidrag inn i bispetjenesten i Borg?

Lokal kjennskap: Borg bispedømme er mitt bispedømme. Jeg har vokst opp her. Jeg har bodd her størstedelen av mitt liv. Og jeg har gjort tjeneste her både som sokneprest og i to omganger som ansatt ved bispedømmekontoret. Alt dette har gitt meg en inngående kjennskap og en stor kjærlighet både til folk og kristenliv i Borg.

Bred ledererfaring: Gjennom mitt yrkesaktive liv har jeg fått en bred ledererfaring. Jeg har vært både generalsekretær og domprost. Jeg har hatt svært mange krevende styreverv både innenfor kirkelig og offentlig virksomhet. Særlig har jeg hatt mange styreverv knyttet til Kirkens diakonale arbeid. Som leder har jeg et ønske om å se og bekrefte gode medarbeidere, samt å legge vinn på eksempelets makt.

Vilje til samarbeid: For å lykkes som biskop, vil jeg være helt avhengig av gode medarbeidere. De finnes i Borg – både blant ansatte og frivillige. For meg vil noe av det viktigste være å bidra til en samhandlingskultur i bispedømmet hvor det blir et mål å gjøre hverandre gode.

Forkynnergleder: Jeg trives med å forkynne. Mitt ønske er å formidle evangeliet slik at det gir mennesker håp og setter mot i folk. Gjennom hele mitt presteliv har ett skriftord vært særlig viktig for meg: "For jeg skammer meg ikke over evangeliet: Det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, jøde først og så greker." (Rom.1,16)

Selvpresentasjon; Anne-May Grasaas

Personalialia:

Anne-May Grasaas*

P. A. Holmsvei 25 B, 1164 OSLO

Født 24.06.1955

Skilt, (2 voksne barn, f.1982 og 1985)

* (Tidligere Stavenes. Endret etternavn desember 2008)

Utdanningssted:

2000 Det teologiske menighetsfakultetet

Hovedkarakter: 2.0

Høyere utdanning utover teologi:

1986: U-landsstudiet, Agder Distriktshøgskole

1983: Pedagogikk mellomfag, Norsk Lærerakademi, Bergen

1977: 2-årig lærerskole, Bergen

Etterutdanning, Presteforeningen:

2007/09: Pastoral lederutvikling (PLU)

2005/06: Åndelig veiledning (ÅVL)

2000/01: Pastoralklinisk utdanning, utvidet tidsramme, (PKU)

Arbeidspraksis:

Sokneprest, Trefoldighet menighet, Oslo f.o.m. 1.1.2006

Menighetsprest, Trefoldighet menighet Oslo f.o.m. august 2002

Studierektor, Frikirkens teologiske høyskole, høst 2001, (vikar)

Høyskolelektor, Frikirkens teologiske høyskole aug. 2000 - aug. 2002

Menighetsarbeider, Oslo Storbymenighet (Frikirken) jan. 1997 - juli 2000

Misjonsleder, Den Evangelisk Lutherske Frikirke, aug. 1988 - des. 1996

Hjemmearbeidende med to små barn, juli 1985- juli 1988

Lærer Bjølsen barne- og ungd.skole aug. 1979 - juni 1980

Fulltidsarbeider i "Ungdom i Oppdrag", 1977-1979 og 1980-1985

Tillitsverv- engasjement:

1985 - 1991: Medlem av lederskapet i OASE-bevegelsen i Norge

1989 - 1993: Styremedlem i Norsk Misjonsråd

1994 - 1996: Styremedlem i Egedeinstitutet.

1998 - 2005: Medlem av Ressurs og Beredskapsteam for norske misjonsorganisasjoner

2005- Medlem av "Den katolsk-lutherske samtalegruppen",
(Oppnevnt av Mellomkirkelig Råd)

2002 - Medlem av representantskapet, avisen Vårt Land
(Også perioder på 1980 - og 90-tallet)

- 2010- Medlem av representantskapet, Institutt for Sjelesorg, Modum
2010- Varamedlem, representantskapet, Kirkens Bymisjon, Oslo
(Oppnevnt av Oslo bispedømmeråd)

Faglige arbeider som er publisert:

2007. *Bønn i livets skyggelandskap* (Fagfellevurdert)
Tidsskrift for sjelesorg 2. s. 84-102
2004. *Livsnære gudstjenester og levende fellesskap*,
St. Sunniva, Norsk Kvinnelig Teologforum, 2004
2002. *Kan sjelesorgen være åndelig veiledning?*
Tidsskrift for sjelesorg, 2. s. 77-127

Spørsmål til kandidatene:

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgave?

Biskopen skal være en god leder internt i bispedømmet og utad i samfunnet.

Innenfor kirken gjelder det særlig ivaretagelse og tilrettelegging i arbeidsgiverlinjen til prestene, tilsynsansvaret for dem og andre vigslede stillinger, og i oppgaven med å stimulere til levende trosliv og engasjement i menighetene. Utad i samfunnet handler det blant annet om å være en stemme på vegne av kirken for grunnleggende verdier som menneskeverd, frihet, nestekjærlighet, solidaritet og rettferdighet. Denne lederoppgaven forstår jeg som åndelig, strategisk og samhandlende.

Først og fremst mener jeg biskopen er en åndelig leder. Biskopen skal formidle tillit til Guds nærvær hos alle mennesker. Gjennom ord, handling og gudstjenester skal biskopen åpne for å fortolke sammenhenger mellom menneskers erfaringer og Gud. Dette er aktuelt både i forhold til spørsmål som gjelder samfunnet og kirken som fellesskap, og i mer individrelaterte spørsmål. Det handler om å formidle troen midt i livet, og om invitasjonen til fellesskap med Gud, slik livet er. Som åndelig leder skal biskopen være forankret i dagens realitet og i kirkens egne kilder på samme tid. Biskopens tilsynsembete handler om hvordan kontinuiteten i det historiske vitnesbyrdet om Jesus Kristus kan vernes og virke frigjørende for mennesker i den konkrete virkelighet som foreligger.

Som strategisk leder mener jeg biskopen først og fremst skal bidra med visjoner og retning for kirken. Disse må være i samsvar med kirkens egenart og stå i hensiktsmessig forhold til lovpålagte oppgaver. I Borg har man utviklet et nyttig strategidokument som biskopen aktivt vil forholde seg til. I eget virke og som medlem av bispedømmerådet skal biskopen bidra til å sette opp realistiske mål, utvikle profil, stake ut kurs, tilrettelegge strukturer, finne naturlige samarbeidspartnere og gjøre prioriteringer som stimulerer den valgte retning. Dette innebærer også stadig arbeid med ressursgrunnlag og ressursbruk, slik at medarbeiderne får rimelige og forutsigbare arbeidsforhold. Biskopens strategiske ledelse bør utøves i nært samarbeid med stiftsdirektør og stab og justeres i kontinuerlig vekselvirkning med kirkens praktiske hverdag.

Som samhandlende leder ville jeg som biskop uttrykke at verken den åndelige eller den strategiske ledelse kan utøves som solospill. Kirkens karakter er ikke primært en hierarkisk institusjon eller en sammenslutning av individer som har funnet samme tro, men et fellesskap. I dette fellesskap har biskopen sin tilhørighet. I nært samarbeid med prestene, bispekollegiet, kirkens øvrige ledelse og aktuelle samarbeidsinstanser mener jeg biskopen bør utøve lederskapet.

2. Hva er kirkens hovedutfordring i dag og i tiden framover slik du ser det?

Kirkens hovedutfordring er å ta naturlig plass som betydningsfull aktør i samfunnet.

Kirken har måttet bruke mye tid på egen ressursknapphet, samlivsetiske debatter og reformarbeid de senere år. Dette er nødvendige strategiske prosesser, men har gått på bekostning av kirkens rolle som troverdig formidler av håp og framtidstro og som kritisk røst mot urettferdighet, miljøødeleggelse og krenkelse av menneskeverdet. Det har også gått på bekostning av kirkens deltakelse som tydelig og respektfull samtalepartner i et flerstemmig religiøst og kulturelt offentlig rom.

I denne sammenheng blir det i tiden framover en utfordring for kirken å bevisstgjøre sin identitet som kirke. Den kan sammenliknes med en seilskute. Et fartøy må ha tyngdepunktet tilstrekkelig lavt for ikke å velte. Spesielt viktig er dette for seilskuter med høy rigg og stor seilføring. Skal kirkens kjøl være dyp og tung nok i tiden som kommer, må både teologisk fordypning og fornyelse av kristen spiritualitet prioriteres. Blant annet gjennom fornyelse av gudstjenestene, videre satsing på trosopplæring og diakonal innsats, kan kirken framstå som en troverdig og aktuell folkekirke også når relasjonen til staten endres.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder i bispedømmet?

Som åndelig leder vil jeg legge vekt på å ta den mangfoldige og til tider vanskelige virkeligheten på alvor.

Både når det gjelder menneskers personlige liv og i samfunnet vil jeg snakke så sant som mulig om at det kristne budskap ikke handler om fravær av lidelse og motgang, men om nærvær i lidelsen. Samtidig vil jeg holde fram håpet om at mørket ikke skal få siste ordet. Dette ikke bare som indre, åndelig trøst, men som inspirasjon til å kjempe for det gode og arbeide aktivt for endring av strukturer som hemmer og undertrykker menneskets verdighet.

Det åndelige lederskapet utøves på flere arenaer. Særlig vil jeg bruke muligheten i gudstjenester og prekener. Ut fra biskopens tilsynsansvar ønsker jeg å følge opp vektleggingen av gode rammer for utvikling av medarbeidernes trosliv og tillit til Gud, og bidra til rom for teologisk refleksjon og studium. Jeg vil også stimulere lokalmenighetene til å utvikle gudstjenester og samlinger der folkekirkens medlemmer kan kjenne seg igjen, finne tilhørighet og mulighet til fordypning i troen. Særlig ønsker jeg at mennesker i kirkens og samfunnets randsone skal møte anerkjennelse, oppreisning og anledninger til deltakelse i kirkens liv.

Også utad i samfunnet ønsker jeg å stimulere samspillet mellom spiritualitet og sosial rettferdighet. Jeg vil holde fram at den verdighet Jesus fra Nasaret ga marginaliserte og utstøtte mennesker er den samme verdighet kirken skal engasjere seg for når mennesker

krenkes og holdes nede i vår tid. Den kristne tro handler om hele livet; både den menneskelige og åndelige dimensjon. Jeg ønsker derfor at kirken skal fremme livsmot og livsutfoldelse i hele befolkningen. Ut fra kirkens egenart vil jeg bidra til at budskapet om Jesus Kristus forkynnes for døpte og udøpte i håp om at flere mennesker skal kunne få del i en levende og frigjørende tro på Ham. Samtidig vil jeg bidra til respektfull dialog med mennesker som har en annen tro eller livsoppfatning.

For å kunne framstå troverdig som åndelig leder, er det en forutsetning at biskopen selv legger vekt på å lytte etter Guds stemme gjennom refleksjon over hverdagens erfaringer, menneskers innspill og samfunnets utfordringer, i stillhet, bønn, bibellesning og teologisk studium. Ved å vektlegge dette i eget liv og stimulere til det samme blant medarbeidere, kan det utvikles liturgi, forkynnelse, undervisning og diakonale tiltak som knytter an til menneskers erfaringer og lengsler.

4. Hva vil være ditt særlige bidrag inn i bispetjenesten i Borg?

Mitt særlige bidrag til bispetjenesten i Borg vil være knyttet til følgende egenskaper og erfaringer:

- *Samlende leder og brobygger* innad og utad, også i vanskelige meningsbrytninger. Jeg oppfatter meg som en god samtalepartner med vilje til å respektere og forstå, men også med trygghet til å utfordre fra eget ståsted.
- *Lang erfaring fra helhetlig strategisk ledelse*, både i internasjonalt misjonsarbeid og i Trefoldighet menighet i Oslo. I Trefoldighet er bevisst profil utviklet med økt gudstjenestedeltakelse og aktivt diakonalt samarbeid med kommunen/bydelen som resultat. Jeg legger vekt på at involverte i en utviklingsprosess skal kunne leve godt i spenningen mellom visjon og virkelighet. Noen ganger må farten senkes for at kvaliteten skal bli god på sikt.
- *Involverende lederstil* med vilje og evne til å arbeide i team og nyttiggjøre intern og ekstern faglig kompetanse.
- *Kirkelig og organisasjonsmessig bakgrunn* som har tilknytningspunkt til menighets- og foreningskultur innenfor Borg bispedømme og kan bidra til forståelse og kommunikasjon.
- *Personlig livserfaring og troshistorie som er integrert i teologisk refleksjon* på en måte som kan romme og ha blikk for mange ulike livserfaringer. Dette anser jeg som en ressurs som leder i møte med medarbeidere og andre, i forkynnelse og i ulike sosial- og individualetiske overveielser.

Selvpresentasjon; Atle Sommerfeldt

Personalialia:

Navn: (Wilhelm) Atle Sommerfeldt
Adresse: Trollhaugen 12, 1384 Asker
Født: 22. november 1951 på Eidsvoll
Sivil status: Gift, med forstanderinne Marianne Uri Øverland. Et barn.

Utdanning:

Ex. art. Asker Gymnas 1970
Ex. phil. Universitetet i Oslo 1970
Sosiologi mellomfag, Universitetet i Oslo 1972
Årskurs i norsk, Telemark Distriktshøgskole 1973
Kristendom mellomfag, Det teologiske menighetsfakultet 1974
Teologisk embetseksamen, Det teologiske Menighetsfakultet 1980
Praktisk-teologisk seminar, Det teologiske Menighetsfakultet 1981
Hovedkarakter teologisk embetseksamen: 1.7.

Etter - og videreutdanning:

Kandidatstipend Det teologiske Menighetsfakultet 1982
Stipend Teologiske Fakultet i Erlangen vintersemesteret 1982-83

Arbeidspraksis:

Nåværende arbeid:

Generalsekretær Kirkens Nødhjelp, fra 1994 -

Tidligere arbeidserfaring:

Organisasjonssekretær Norges Gymnasiastsamband 1970/71
Sivilarbeider Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke 1976/77
Ordinert til vikarprest i Oslo Bispedømme juni 1982
Vikarprest i Oslo bispedømme med tjenestesteder: Radiumhospitalet, Gamlebyen Fossum, Tøyen småkirke 1982-1984
Konsulent for Teologiske Spørsmål og for Internasjonale Spørsmål, Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke, 1984-85
Konsulent for Internasjonale Spørsmål, Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke, 1985-1989
Konstituert generalsekretær Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke, 1987-88
Assisterende generalsekretær Botswana Christian Council, 1989-1993
Generalsekretær Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke, 1993-94

Tillitsverv-engasjement:

Tillitsverv lokalt og regionalt Norges Kr. Student- og Skoleungdomslag 1965-1970
Patroljefører/troppsassistent 1. Skougum speidertropp 1964-1968
Elevrådet Asker gymnas
Styreleder Crossing 1970

Styremedlem Forum Experimentale 1973-1978

Styremedlem (og medstifter) Kirkelig Kulturverksted 1974-1978, styreleder 1978-1987

Medlem i Utvalget for Utviklingsspørsmål, Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke, 1976-1983, leder 1977-1979

Medlem av styret for Idegruppen for Ny økonomisk Verdensorden (Representant for Den norske kirke) 1977 til 1989, koordinator 1984-1986

Prest og styreleder i Asian-Norwegian Christian Association, 1983-1984

Medlem Sofienberg menighetsråd, Oslo BD, 1986-1990, leder 1987-1989

Styremedlem Kirkens Nødhjelp 1987-1988, 1993-1994

Styremedlem Fellesrådet for Evangeliske trossamfunn, 1987-1988, Norges kr. Råd 1993-1994, møtende observatør i styret Norges kr. Råd 2010 -

Medlem av Mellomkirkelig Råd, 1994 -

Medlem i Diakoniutvalg (1997-2005) og Internasjonalt utvalg (2003-) Asker menighet

Medlem av FAU Solvang Ungdomskole 2006-2008

Medlem Rådet for norsk Utviklingshjelp, 1985-1986

Styremedlem Det norske Flyktningeråd, 1994-1997

Styremedlem Bistandsforum, Tekna, 2004-2008

Rådsmedlem Den norske Helsingforskomiteen

Rådsmedlem Oslosenteret

Medlem Etikkrådet, Banco

Medlem av UD's utvalg for utredning av Nye roller for frivillige organisasjoner i utviklingssamarbeidet, 2005-2006

Medlem av Kommisjonen for Fred, Rettferdighet og Menneskerettigheter, Konferansen av Europeiske Kirker, 1987-89

Rådgiver til Det lutherske Verdensforbunds Råd (Council) 1993-1997

Medlem Renewal Committee, Det lutherske Verdensforbund, 2007-2009

Styremedlem Aprove (Kirkens Nødhjelps europeiske organisasjon) 1996-2000

Rådsmedlem ACT (Action by Churches Together - Kirkens Nødhjelps globale allianse)

International 2005-2009, Styremedlem ACT Development 2007-2009, styremedlem av interimsstyret for ACT Alliance 2008-2010

Publikasjoner

Bøker

* Tegn til håp, reiser i globaliseringens tid. Verbum 2004

* Det umulige nåløyet. Fattigdom og rikdom i Norge i globalt perspektiv. Redaktør sammen med Jan-Olav Henriksen. Gyldendal Akademisk 2005

Hefter

* Levende tro. Vårt ansvar for fred, frihet og rettferdighet. Kirkens Nødhjelp 1987

* Handel for menneskeverd - noen etiske refleksjoner om handel. Kirkens Nødhjelp 2005

* Spiritual reflections on trade, a spirituality of involvement. Kirkens Nødhjelp 2006

Faglige artikler

* Bilder i forkynnelsen. Om ikonenes teologi. Ung Teologi 1976

* Nåde og formaning. Noen momenter om gudstjenstlig behandling av Ny Økonomisk Verdensorden. Tilleggshefte 1 av Ung Teologi 1978

* Sosial-etisk kirkekritikk. Kirkens kjennetegn som ekklesiologisk terminologi for sosial-etisk kirkekritikk. Tidskrift for Teologi og Kirke 1982

- * Forsoningen og kirkens sosialetiske engasjement i Oftestad og Tångberg: Forsoningen. Tapir 1986
- * Pastoral-politisk engasjement for mennesket. Tidsskrift for sjelesorg 1987
- * For menneskelivets skyld. Om Mellomkirkelig Råds menneskerettighetsengasjement. Kirke og Kultur 1988
- * Verden er for sterk for en delt kirke. Om den økumeniske bevegelses samfunnsengasjement. Ung Teologi 1988
- * Anmeldelse av Ivar Asheim, Mer enn normer. Grunnlagsetikk i Ung teologi 1994
- * Ingen snarvei til forsoning i Eidsvåg (red): Demokrati og fredelig konfliktløsning. Universitetsforslaget 1996
- * Samspill og avstand. Prinsipielle refleksjoner om forholdet mellom ikke-statlige humanitære organisasjoner og militære styrker i humanitære kriser. Pacem 1999
- * Hvordan er det mulig? Et essay om globale Lottomilliardærers framtid i Tidsskriftet ARR 2003
- * Changemakerbevegelsen, fra informasjon til handling i Ulstein (red.): Ungdom i rørsle 1, Tapir Akademisk 2004
- * Ikke bland rollene. Perspektiver fra en humanitær organisasjon. Pacem 2005
- * Fredsbygging er ikke mulig uten forsoning i Røhr (red.) Dialog - mer enn ord, Nansenskolen 2005
- * Tiden ved livets slutt i Nord, Eilertsen, Bjerkreim (red.): Eldre i en brytningstid. Gyldendal Akademisk 2005
- * Fattigdom og rikdom i den globale storbyen i Henriksen, Sommerfeldt: Det umulige nåløyet. Gyldendal Akademisk 2005
- * Lokal folkekirke i den globale storbyen. Kirke og kultur 2007
- * Forsoningens tjeneste - i møte med menneskeskapte klimaendringer i Av jord er du kommet..., Understanding the issue 1/2008, Kirkens Nødhjelp
- * Kirken og kirkelige organisasjoner som politiske endringsagenter. Tidsskrift for Praktisk Teologi, 2010
- * Bistandskritikken. Kommentar til Terje Tvedt, Øyvind Østerud og Asle Toje. Nytt Norsk Tidsskrift, 2011

Spiritualitet

- * Kommentarer til to messer i Forum Experimentale i Vandring. Gudstjenester i Forum Experimentale 1976
- * En verden i bønn i Lær oss å be. Bønnebok for Norge. Credo 1989
- * Håpet vil seire - en preken i Mennesker mot makt og miner. Genesis 199
- * Det motsatte av jante i Husk å leve. Kagge 1999
- * Se mennesket! i Husk å leve mens du gjør det. Kagge 2000
- * Bønn og handling for daglig brød i Sandal (red.): Mer enn brød. Verbum 2000
- * Kilde til død - kilde til liv. Refleksjon til Påskedag i Eide (red.): Kilde til liv. Verbum 2002
- * En fastevandring i Eide (red.) Tid for nærvær. Verbum 2002.
- * Kristi blod frigjør til nestekjærlighet i Eide (red): Tid for nærvær. Verbum 2003
- * Bibelske impulser til kampen for økonomisk rettferdighet. Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon 2011

Andre artikler

- * Rettferdigheten kan ikke vente i Rafoss (red.): Det skal være likhet, Kirkens Informasjonstjeneste 1979
- * Sekretær for Aukrust/Fougner/Tysnes: Rapport om presteutdanningen. Kirkerådet 1979
- * Norsk religionssosiologi anno 1981. Ung Teologi presenterer 1981
- * Teologisk sosial-etikk. Ung Teologi presenterer 1982
- * Kirkens teologiske identitet i møte med samfunnet. Småkirkebladet 1983
- * Fattigdomsorientering eller støtte til de rike? Tidsskriftet Ide 1985
- * Fred og menneskerettigheter - et kirkelig perspektiv. Tidsskriftet Mennesker og Rettigheter 1985

- * Religiøs intoleranse. Tidsskriftet Mennesker og Rettigheter 1986
- * Politikk for endring. Om Verdenskommisjonen for miljø og utvikling i Nordhaug (red.): Vern om skaperverket. Triangelforlaget 1989
- * Kirkenes kamp i Sør-Afrika fortsetter i Brekke (red.): Står apartheid for fall? Cappelen 1991
- * Kirkens syn på asylretten for politiske flyktninger. Tidsskriftet Kritisk Juss 1993
- * Diakoni og menneskerettigheter i Byggmester i brytningstid, Festskrift til Jens Lund-Andersen. Norsk Luthersk Forlag 1997
- * Forsoning og sosial utvikling i Den vanskelige forsoningen. Den norske Helsingforskomiteen 2001
- * Changing relationships between north and south* Etterord om erkebiskop Walter Makhulu i Lund, Weinberg: Kirkens Hemmelige agent. Press Forlag 2002 (er også utgitt på engelsk).

Annet

- * Fast spalte i Dagen
- * Lederskribent i Kirkens Nødhjelp Magasinet
- * Radioandakter i flere omganger
- * Regelmessige leserinnlegg, kronikker og annet i ulike medier

Spørsmål til kandidatene:

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgave?

For meg er biskopens viktigste oppgave knyttet til begrepene "tilsyn" og "enhet". Biskopen skal se menneskene, menighetene og medarbeiderne i bispedømmet ved å lytte, bekrefte, inspirere, myndiggjøre og utfordre. Det mangfoldet bispedømme består av, skal biskopen reflektere i sin embetsutøvelse. Forankringen i bispedømmets mangfold skal biskopen anvende for å representere og presentere den på arenaer og i møte med institusjoner i samfunnet lokalt, regionalt, nasjonalt og globalt. Særlig viktig er det å se mennesker og grupper av mennesker som strever med livene sine og blir oversett av storsamfunnet. Biskopens viktigste oppgave blir altså å levendegjøre kirken som et forsonet mangfold som fremstår tydelig i samfunnet, lokalt, regionalt og globalt.

I en krevende tid for kirken blir det viktig for biskopen å hjelpe mennesker og medarbeidere å se tydelig det budskap og den person som er enhetens og troslivets grunn. Andre viktige, men underordnede spørsmål må håndteres på en slik måte at de ikke tildekker den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus.

Biskopen utøver embetet som leder for preste-tjenesten og med tilsyn over hele kirkens virke i bispedømmet. Da hviler det et særlig ansvar for biskopen å utøve et myndiggjørende lederskap sammen med prostene og sikre kommunikasjon og samhandlingsrom med menighetsråd, fellesråd, alle medarbeidere og kirkevergene.

Det store handlingsrommet biskopen har, må forankres tydelig inn i og skje i en dynamisk samhandling med, bispedømmerådet og stiftsdireksjonen.

2. Hva er kirkens hovedutfordring i dag og i tiden fremover?

Hovedutfordringen er å levendegjøre kirken som en raus folkekirke med et tydelig budskap som stimulerer mennesker til å praktisere en levende, kristen tro. Kirken må derfor være synlig tilstede i menneskers liv og på de arenaer som former rammene og påvirker menneskers oppfatning av seg selv og av den verden vi lever i.

I alle lokalsamfunn er kirken synlig tilstede ved sine bygninger, kirkeklokker, og kirkegårder. Folk ser og vet at det foregår en levende virksomhet på disse stedene: gudstjenester, kulturbegivenheter, forvalter av livsritualer, diakonale tjenester og institusjoner og opplærings- og møteplasser for barn og unge og deres foreldre. Vi kan observere hvordan folks tilhørighet til kirken i lokalsamfunnet uttrykkes på et mangfold av måter som er planlagt av menighetens ledere, men som også kan utvikles spontant og selvstendig. Lystening på gravene, deltagelse i konserter og kulturarrangementer, stillhet når katastrofene rammer, beskyttelse mot forfølgelse, for bare å nevne noen av disse uttrykkene. Kirkens utfordring er å fremstå raus og inkluderende i forhold til alle disse uttrykksformene, og samtidig veilede folk til å komme nærmere troens sentrale kilder i bønn og lovsang, sakramentsbruk og fellesskap, og først og sist: et frigjørende møte med evangeliet om nåde, frelse og frigjøring i Jesus Kristus.

Nært knyttet til utfordringen i å åpne kirken som sted for mennesker, er utfordringene å utruste mennesker og oss som fellesskap av mennesker til å leve ansvarlig i møte med vår tids store globale utfordringer: klimakrisen, fattigdomskrisen, konflikter mellom ytterliggående grupper i ulike religioner og krisene som følge av statsmaktens ofte autoritære, overkjørende og ekskluderende

styring. Disse utfordringene krever vår solidaritet og at kirken fremstår lokalt som en del av det globale, nestekjærlighetens handlingsfelleskap vi er kalt til å være.

Disse utfordringene, som kan virke store og uhåndterlige, manifesterer seg direkte og indirekte i alle norske menneskers liv. Den globale medierevolusjonen gjør at vi blir utsatt for, men også oppsøker, kunnskap og informasjon fra hele den globale landsbyen. Samtidig er våre egne lokalsamfunn i stadig større grad innvevd i det globale fellesskap både ved mennesker som kommer hit, ved handelen med varer og tjenester, reisevirksomhet og ikke minst finansieringen av velferdsgodene gjennom våre inntekter fra olje- og gassvirksomheten. Dette utgjør derfor et viktig element i vår tid livsfølelse og i møte med denne må kirken hjelpe folk til livstolkning og handlingsalternativer tilpasset det vi kan make å bære.

De nødvendige endringene Den norske kirke nå gjennomgår for å utruste seg til en ny ordning mellom stat og kirke, må nå gjennomføres og levendegjøres i hver enkelt menighet og lokalsamfunn. Utfordringen er å se at diakoniplan, gudstjenestereform og trosopplæringene skal bidra til å utvikle, myndiggjøre og dyktiggjøre menighetene og medarbeiderne til å leve visjonen synlig for mennesker og samfunn i den kirkelige hverdagen.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder i bispedømmet?

Åndelig ledelse innebærer for meg å hjelpe mennesker til å finne fram til kirkens og den kristne troens kilder og å drikke med frimodighet på den måte som nærer og styrker deres liv i denne verden. Min trosreise har lært meg at kirkens kilde har mange utspring. I ulike livsfaser og livssituasjoner tilbys vi næring og styrke. Min visjon vil være at flere medarbeidere og menighetsmedlemmer får frimodighet til å bruke Bibelens rikdom som inspirasjon og veileder, hviler i sakramentenes nådetilsagn, finner styrke i de mange kulturuttrykk som kirkene og kirkelige fellesskap er så fulle av, opplever ro og tilfredshet i retreatter og pilegrimsvandring og får trøst og hjelp i å lytte til andre livs- og trosfortellinger slik de formidles gjennom historien og i fellesskap lokalt og i f.eks. sosiale medier. Åndelig ledelse er å lede ved å gå foran, gå sammen med og inkludere dem som blir hengende litt etter, i en livgivende, åndelig vandring til kildens mange utspring.

En vesentlig del av et åndelig lederskap er å styrke medarbeidere til å håndtere krevende arbeidssituasjoner og livserfaringer slik at hverdagens belastninger og begrensinger ikke fører til mismot, men håndteres og blir til livshjelp. For å klare dette, må biskopen myndiggjøre særlig prostene til å utøve slikt medskapende, åndelig lederskap og skape et fellesskap der disse selv erfarer denne livgivende spiritualitet.

Åndelig ledelse betyr også "å tyde tidens tegn" i det samfunnet vi lever i ved å avdekke kriser som truer Guds visjon for mennesket og verden, løfte fram tegn til håp og veilede mennesker og samfunn til å velge livets og nestekjærlighetens vei. Det krever vilje og evne til å være til stede på samfunnets arenaer, ikke minst i mediene, men også i møter og samtaler, der beslutninger fattes.

Godt åndelig lederskap utfoldes innenfor økonomiske, administrative og organisatoriske rammer og ordninger. Et godt kirkelig lederskap sørger for at personer og råd med ulike roller innenfor lederskap samhandler på en måte som skaper synergi og merverdi. Enhet i mangfold handler også om å utvikle det kirkelige lederskapet med sine ulike roller og oppgaver til å være et enhetlig lederskap der ulike nådegaver gir næring, rom og vekstmuligheter.

4. Hva vil være ditt særlig bidrag inn i bispetjenesten i Borg?

Jeg tror at mine særlige bidrag inn i bispetjenesten kan sammenfattes i følgende punkter:

- Min brede og mangfoldige kompetanse innenfor diakoni, lokalt, nasjonalt og globalt, vil bety at jeg på en særlig måte kan stimulere menighetene og bispedømmets diakonale profil og virkelighet, i hele bredden av diakonal virksomhet. Min omfattende, nasjonalkirkelige og globale erfaring vil bety at Borg bispedømme vil bli synlig og ha stor innflytelse på hele Den norske kirkes utvikling på dette feltet.
- Jeg har arbeidet med teologi og teologiske spørsmål i hele mitt arbeidsliv. Evne og interesse for teologisk refleksjon og samtale vil være et viktig bidrag som leder.
- Helt fra ungdommen har gudstjenesten vært mitt åndelige hjem og jeg har derfor brukt mye tid på gudstjeneste utvikling både i de store og de små formater. Jeg tror jeg kan bidra med å gjennomføre gudstjenestereformen på en stimulerende måte som skaper gjenkjennelse, trygghet og tilhørighet.
- Årene i Kirkens Nødhjelp har gitt meg mye erfaring i å delta i det offentlige rom, i debatter, medier, samtaler med "høy" og "lav". Jeg vet hva som kreves, trives med det og er vant med å forankre dette i det fellesskapet jeg er en del av.
- Jeg har hatt lederposisjoner fra jeg var 12 år. Tiden som generalsekretær i Kirkens Nødhjelp har gitt meg en meget omfattende ledererfaring som har stilt store krav til tilstedeværelse, tydelighet og ydmykhet. En viktig oppgave har vært å skape enhet i en meget mangfoldig virksomhet med omtrent 1000 ansatte i over 30 land og med samarbeidsrelasjoner til flere hundre store og små organisasjoner. Jeg har vært del av organisert lederutvikling siden 1998 og har ikke minst de siste 3 årene lært og utviklet meg mye.
- Som leder av en stor organisasjon har jeg også betydelig kompetanse i organisasjonsdrift.
- I Kirkens Nødhjelps arbeid har jeg møtt og blitt eksponert for mennesker og situasjoner med stort mangfold i Norge og i mange land. Jeg har slik opparbeidet meg stor erfaring i å møte mennesker i alle livsfaser og posisjoner med interesse og respekt.

Selvpresentasjon; Paul Erik Wirgenes

Personalialia:

Navn: Paul Erik Wirgenes
Adresse: Grevlingåsen 36, 1362 Hosle
Født: Drøbak 10.11.1959
Sivil Status: Gift med Mari W, tre voksne barn

Utdanning:

Utdanningssted: Menighetsfakultetet, Cand.theol v 1983, Praktikum v 84
Hovedkarakter: Laud, 2,3

Etter og videreutdanning:

Pastoral klinisk utdanning, Lovisenberg 1993
Kvalifiserende pastoral klinisk utdanning, Modum 1995
Veilederutdanning, 1989-1990
Stipendiat ved Institutt for sjelesorg, 2. halvår 1995

Arbeidspraksis:

Feltprest på Heistadmoen 1984/85
Skoleungdomsprest, samarbeidsprosjekt med Sør-Helgeland prosti 1985/88
Storbyprest 1988/91,- dels leder av arbeidet i Storsalen, dels leder av strategiarbeidet/byavdelingen på landsplan i Indremisjonsselskapet.
Studentprest på Menighetsfakultetet 1991/96
Stipendiat ved Institutt for Sjelesorg, høst 1995
Kapellan i Skøyen Prestegjeld, Vestre Aker prosti, 1996-2003
Prosjektleder for Trosopplæringsreformen, Kirkerådet 2003-feb 2009
Avdelingsdirektør, avdeling for menighetsutvikling 2009-dd. (Avdelingen består av seksjonen: Barn, unge og trosopplæring, diakoni og samfunn, gudstjenesteliv og kultur samt Liturgisk senter).

Deltidsstillinger:

20% lektor på Vesttun videregående, 1986-88
Øvelseslærer i liturgikk, Menighetsfakultetet, 1997-2003
5% rådgiver IKO 2002-2003
Diverse undervisnings og foredragsoppdrag

Tillitsverv- engasjement:

Hovedstyret i Den norske Misjonsallianse, 1988-2004, styremedlem, medlem i AU, nestleder, fung. styreleder (2003/2004). I denne perioden deltok jeg i forprosjekt/ utredningsgrupper for oppstart av arbeid på Haiti, Equador og Vietnam, leder av komité for organisasjonens 100-års jubileum i 2001 mm.
Medlem i Ressurs og Beredskapsteamet (ROB) for norsk misjon, Institutt for Sjelesorg, Modum, 1998-dd. – en kompetanseenheter for norsk misjon.
Gjennom engasjementene i Misjonsalliansen og ROB har jeg hatt et nært forhold til norsk misjon og hatt oppdrag i Sør-Amerika, Østen og i Afrika, samt for bistands/ misjonsorganisasjonene i Norge. Jeg har hatt omfattende foredrags- og veiledningsvirksomhet knyttet til katastrofer og ulykker både nasjonalt og internasjonalt.

Medlem og leder av Presteforeningens nemnd for prester i organisasjon og utland, 1989-1995
Medlem i litteraturrådet, Credo forlag 1989-1996
Medlem i liturgisk utvalg, Kirkerådet, for utarbeidelse av "sørgegudstjenesten"
Medlem i Kirkerådets arbeidsgruppe for utarbeidelse av "Bønnebok for Den norske kirke"
Redaksjonsmedlem og redaktør i Tidsskrift for Sjelesorg, 1993-2003
Fagredaktør og redaksjonsmedlem i Prismet, IKO, 2001-2007 (religionspedagogisk tidsskrift)

Deltager i arbeidsgruppe for farsrollen, IKO, resulterte bl.a i boken "fars bok", IKO 1999
Deltager i arbeidsgruppe for utvikling av "psykososial støttetjeneste som bistandsstrategi"
Kirkens Nødhjelp 1999-2001, medlem i ulike arbeids og utredningsgrupper knyttet til krise og katastrofearbeid.

Annet - publikasjoner

"Fra søndag til søndag", et møte med kirkeårets tekster 2. rekke Verbum 1997, nyutgave redigert 2007

"Fra søndag til søndag" et møte med kirkeårets tekster 1. rekke, Verbum 1998, nyskrevet/redigert 2006

"Plan for daglig bibellesning", Verbum/Bibelselskapet, årlig siden 2002

"Adventstid", en leken fortellingsbok til desember, Verbum 1999

"Vil du trøste meg, Gud", om barn og sorg IKO 2000

"Ord for natten", bønnebok for liv i oppbrudd og sammenbrudd, Verbum 1994

Medforf. i "Våre tider i Guds hånd" Verbum 1999 (lærebok i kasualia)

Div. bøker på Credo, Luther, IKO og Verbum forlag

Tekstgjennomgåelser i Luthersk kirketidende 1991-1997

Redaktør, forfatter for "Jesus i byen", Luther forlag 1991, PF-studiehefte til denne 1993.

Artikler om sjelesorg og religionspedagogikk i Prismet, Tidsskrift for sjelesorg mm.

Jeg har i tillegg til de oppgaver som stillingene har skapt hatt en omfattende forkynnelses- og foredragsvirksomhet. Det være seg i helse/skolevesenet med temaer som katastrofearbeid, barn og sorg, etc. eller forkynnelse på stevner, konferanser etc.

Spørsmål til kandidatene:

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgave?

Biskopen har en særegen prestestilling. Biskopen har som hovedoppgave å forvalte ord og sakrament og gjennom sitt liv og tjeneste formidle Guds kjærlighet slik vi kjenner den i Jesus Kristus.

Jeg vil utdype biskopens særlig oppgave i fire punkter.

1. Biskopen er formidler.

Gjennom forkynnelse, foredrag, skriftelige arbeider med mer har biskopen en strategisk mulighet og oppgave i å formidle evangeliet. Biskopstillingens synlighet i kirke og samfunn gir en god plattform for kommunikasjon av kirkens hjertesaker. Dels er dette viktig internt i kirken, dels er det en viktig oppgave som en av kirkens ansikter i media og samfunnet. Det er en sentral utfordring for biskopen å bidra til oppmerksomhet på det sentrale i den kristne tro. Dette utfordrer både til gode kommunikasjonsferdigheter, menneskekunnskap og teologisk kompetanse.

2. Biskopen utøver tilsyn med bispedømmets kirkelige virksomhet.

Jeg forstår biskopens tilsyn først og fremst som en ressurs for menigheter og ansatte. Gjennom samtaler, besøk, konferanser, visitaser osv. skal biskopen bidra til engasjement og perspektiver for tjeneste i kirke og samfunn. Det vil være et sentralt mål at ansatte kjenner stolthet og glede ved å være ansatt i kirken. Biskopen utgjør sammen med andre ansatte i bispedømmerådet en strategisk kirkefaglig ressurs for utvikling av kirkens virksomhet. Tilsynet innebærer også å se til at virksomheten i kirken gjenspeiler kirkens budskap og ordninger. Biskopen har et særlig ansvar for enheten i kirken.

3. Biskopen er leder av prestedtjenesten. Prester og andre i kirkelige stillinger gjør en krevende og en viktig jobb. Det er maktpåliggende at kirkelig ansatte har gode arbeidsvilkår og erfarer en god personalledelse i alle ledd. Kirkens viktigste virksomhet er den som skjer i menigheten og det er viktig at biskopen sammen med andre med lederansvar bidrar til god utvikling og gode rammer for krevende tjenester. I dette ligger det også et ansvar for å arbeide for kirkens økonomi, rekruttering og flere prestestillinger. Biskopen har også en viktig oppgave i å bidra til koordinering og samkjøring av ulike arbeidsgiverlinjer. Samtidig som biskopen har en særlig rolle i forhold til de vigslede stillingene vil det være viktig at biskopen målbærer verdien av tverrfaglighet og samarbeid i de lokale stabene.

4. Biskopen har læreansvar i kirken. Gjennom virksomhet i bispedømmet og som del av bispemøtet og kirkemøtet har biskopen et viktig ansvar for læresaker. For dette kreves både god kjennskap til aktuelle problemstillinger i kirke og samfunn og god teologisk kunnskap. Dette innebærer også at biskopen skal utøve en offensiv virksomhet i forhold til aktuelle teologiske, sosiale og samfunnsmessige spørsmål og særlig i relasjon til verdispørsmål.

I dette er biskopen en medarbeider i mange team. Det er viktig for en biskop å medvirke til at disse teamene fungerer godt og strategisk i forhold til oppgavene. Dette gjelder både bispedømmeråd, prostene i bispedømmet, bispemøtet og alle de øvrige relasjonene som biskopen forholder seg til. Nærheten til bredden av de kirkelige ansatte i bispedømmet er et viktig element i dette.

2. Hva er kirkens hovedutfordring i dag og i tiden fremover slik du ser det?

Kirkens hovedutfordring og kall er å være vitner om Jesu død og oppstandelse, i ord og handling. Dette overordnede fokuset skal prege kirkens liv.

Av særlige utfordringer vil jeg særlig vektlegge seks områder som vi må arbeide intenst med:

1. Kirkens rolle og posisjon i samfunnet er endret fra å være en institusjon med nærmest monopol på tro, religiøsitet og livsriter - til å være et trossamfunn blant mange. Det har nærmest vært en selvfølge å høre til i kirken. Både ut fra funksjon og tilhørighet kan kirken med rette forstå seg som en folkekirke. Gjennom trosopplæringsreformen har kirken tatt innover seg forpliktelsen i forhold til at kirken består av alle døpte. Det er viktig at bredden av folkekirkens medlemmer har språk og erfaringer knyttet til sin kirketilhørighet. Arbeidet med ny kirkeordning vil aktualisere spørsmålene om hva kirken er og om tilhørighet til kirken. Det er fortsatt en utbredt ordløshet og forlegenhet i forhold til å snakke om tro. Jeg er opptatt av at kirken skal være en raus og inkluderende folkekirke som formidler Kristi kjærlighet i ord og handling. I en slik kirke våger mennesker å snakke sant om livet slik det er og deler troen og undringen. Jeg vil arbeide for en modig kirke som skaper gode rom for de åpne og nysgjerrige samtalene om tro og tvil, og som bidrar til livstolkning og livsmestring. Både trosopplæringsreformen og gudstjenestereformen er gode verktøy for dette.

2. Trosopplæringsreformen er en viktig oppdragelse for kirken. Det sentrale spørsmålet i reformen kan formuleres slik: Hvordan kan vi være kirke på en slik måte at alle døpte mellom 0 og 18 får kjennskap og erfaring med den kirke de er døpt inn i. Reformen har frigjort mye kreativitet og engasjement i lokalmenighetene. Mange voksne som ikke har vært frivillige i kirkens virksomhet tidligere har blitt det og langt flere barn og unge får kjennskap til kirkens tro og liv. Med rette har denne reformen blitt beskrevet som den viktigste endringsprosessen i kirken. Når 16000 11 åringer overnatter i sin kirke natt til 1. søndag i advent skjer det også noe med kirken.

3. Gudstjenestereformen har potensiale til å fornye gudstjenestelivet i menighetene. Vi er glade for de mange som på ulik måte er i berøring med kirkens virksomhet i løpet av et mangfoldig arbeid gjennom uka, samtidig er det en hovedutfordring at såpass få går jevnlig til søndagsgudstjeneste.

4. Jeg er opptatt av at kirken bidrar i verdispørsmålene. Det er sentrale utfordringer knyttet til forbruk og rettferd, til miljø og bistand, til forholdet til innvandring, samfunnets forhold til utsatte grupper, til familiespørsmål osv. Disse spørsmålene trenger at kirken er tilstede. Primært som engasjert diakonal aktør som bidrar til gode prosesser for mennesker og natur. Samtidig er det viktig at kirken også er modig og tydelig som etisk bidragsyter i komplekse prosesser.

5. Kirken er i sitt vesen diakonal. Kirkens kall handler både om forkynnelsen om Jesus og praktiseringen av Jesu kjærlighet. Jesu Kristi kirke kan ikke bestå av ord alene. Slik Ordet ble kjøtt og viste oss Guds vesen i Kristi ansikt og handling - slik er Kristi kirke kalt til å gjøre Guds kjærlighet levende og praktisk i vår verden. Diakonien er en nødvendig del av kirken. Det er viktig å videreutvikle og å lytte til kirkens omsorgstjeneste og den nærhet som denne tjenesten gir til menneskers kamp for det gode liv. Jeg understreker også behovet for å arbeide for flere diakonstillinger.

6. Arbeid med ny kirkeordning. Det pågår et omfattende utredningsarbeid knyttet til kirkens ordninger. Det er viktig at Den norske kirke forstås som et trossamfunn og at perspektiver

knyttet til religionsfrihet blir sentrale premisser i denne prosessen. Jeg er opptatt av at Stortingsforliket om grunnlovsendringen ang. stat og kirke blir vedtatt i 2012 og ser at det er behov for en grundig jobbing med kirkens strukturer i tiden som kommer.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder i bispedømmet?

Det er viktig at forkynnelsen bidrar til å skape språk for menneskers religiøsitet og livssyn på en måte som fremmer dialogene og egen erkjennelse. Jeg søker å formidle en frimodig tro på Gud og en åpen invitasjon til menneskers nysgjerrighet og lengsel. Jeg er dypt fascinert av Jesusfortellingens kraft til å forvandle menneskers liv og ber til Gud om å få gi dette videre. Stilhetsarbeid er et moderne og godt ord for en viktig utfordring til menigheter og ansatte. Vi er kalt til å be for hverandre og for den verden vi lever i.

Diakonien er en viktig del av kristen fromhet. Guds kjærlighet søker handling og en nærhet til det utsatte og det som har gått i stykker for mennesker. Vi søker ikke Gud bare i kirkens rom og bøker. Gud er midt iblant oss og hans ansikt sees hos ethvert lidende menneske. Det forplikter åndelig ledelse.

Jeg er fascinert av Bibelen. Gjennom forkynnelse og skriftlig virksomhet vil jeg søke å bidra til en fornyet oppmerksomhet rundt Bibelen. At vi nå i 2011 får en ny Bibeloversettelse og ny tekstbok for kirken gir strategiske muligheter for et slikt fokus.

Jeg vil bidra til å holde fokus på de sentrale områdene i kirken i tråd med strategiplaner fra Kirkemøtet og bispedømmet. I dette ligger det også å ivareta og formidle en høy bevissthet på teologi og fromhetsliv.

4. Hva vil være ditt særlige bidrag inn i bispetjenesten i Borg?

Jeg vil vektlegge oppgaven som formidler og ønsker å bidra til å skape glede og stolthet over tjenesten.

Jeg vil bidra til å holde fokus på kirkens sentrale oppgaver. Jeg har både som menighetsprest og i andre stillinger arbeidet utøvende og faglig med hovedsatsingsområdene i kirken og tror jeg kan bidra til både faglighet, engasjement og tro på det vi som kirke holder på med. Særlig har arbeidet med trosopplæringsreformen gitt en erfaring av kraften i koordinert strategiarbeid med vekt på det som skjer i menighetene. Fornyelsen av gudstjenesten, diakonien, trosopplæringen, kirkekunsten, kirkemusikken osv. bygger på og forutsetter at det er faglig dyktige og engasjerte både ansatte og frivillige. Å støtte opp under den utøvende tjenesten i menighetene vil være et særlig fokus.

Jeg er opptatt av misjon og bistandsarbeid. Kirken er i sitt vesen verdensvid og har i sitt oppdrag å dele Guds kjærlighet med alle. Det ligger mye potensiale for fornyelse i kontakten med søsterkirker og misjon. Jeg har i mange år hatt en bred kontakt med norsk misjon og gleder meg over det samarbeid som blant annet uttrykkes i Samarbeidsrådet for misjon.

Jeg er opptatt av barn og unge. Gjennom mine 27 år som prest i ulike stillinger har jeg hele tiden hatt særlig ansvar i forhold til arbeidet med barn og unge. Det ligger en fornyende kraft for kirken i å holde dette fokuset på barn og unge. Jeg er stolt av å være leder i en barnedøpende kirke. Det gir et vitnesbyrd om hva tro og fellesskap handler om.

Jeg ser på meg selv som en nysgjerrig og åpen leder som er glad i folk og har mye glede over å være ansatt i kirken. Jeg trives med å jobbe i team og har god arbeidskapasitet.